

Forfatter: Tesdorpf, Adolph Valdemar

Titel: BREV TIL: Tesdorpf, Edward FRA: Tesdorpf, Adolph Valdemar (1886-03-15)

Citation: Tesdorpf, Adolph Valdemar: "BREV TIL: Tesdorpf, Edward FRA: Tesdorpf, Adolph Valdemar (1886-03-15)", i *Breve fra en Reise i Vinteren 1886*, Nykjøbing p. F., s. 28. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-005326656-000-shoot-L0053266560000011.pdf> (tilgået 09. august 2024)

Anvendt udgave: Breve fra en Reise i Vinteren 1886

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Athen, d. 15/3 86.

Min elskede Papa!

Mit sidste Brev, som blev afsendt fra Constantinopel, haaber jeg Du har modtaget. Vi bleve som sagt kun 3 Dage i Constantinopel og i den Tid fik vi omtrent Alt at se, hvad der fandtes i Byen. Udflugterne, som s. 29man med stor Fornøjelse foretager om Sommeren, f. Ex. opad Bosphorus til Brussa i Lille-Asien, var der slet ikke Tale om at kunne gjøre, dertil var det alt for koldt. Jeg mindes aldrig at have frosset som i Tyrkiet, vi kom lige fra det deilige, varme Ægypten til et Sted, hvor Sneen laa paa Jorden og Is paa Vandhullerne. Dampskibsforbindelserne ere meget elendige i disse Egne; der gaar i Reglen kun Skib en Gang om Ugen, saa vi bleve tvungne til at reise saa hurtigt; thi at være 8 Dage til i Constantinopel vilde være forfærdeligt. Vi boede i et godt Hotel og iøvrigt var Opholdet meget interessant. Neapel og Byerne i Ægypten vare snavsede, men de ere ligefrem rene imod Constantinopel. Naar man ikke har set disse Gader, gjør man sig slet intet Begreb om, hvor forfærdeligt smudsige de ere, dertil kommer, at man overalt træffer en Mængde herreløse, grimme og som oftest skabede Hunde, der ere saa magre og forsultne, at man omtrent kan se igjennem dem. Fra Søsidens tager Byen sig glimrende ud, man kan ikke tænke sig noget mere imponerende Syn end den deilige Havn med Masser af Skibe og Husene, som ligge paa Bakkekamme, og desuden en utallig Mængde Moskeer med deres slanke høie Minaretter.

Om Onsdagen saa vi det gamle Serail, som ikke bliver benyttet, og som stammer fra Constantin den Stores Tid. Man saa endnu nogle Taarne og Mure fra den Tid. I Palæet er det tyrkiske Skatkammer, som endnu, skjønt Landet er saa forarmet og forgjældet, gemmer store Skatte; der skal være en utrolig Rigdom paa Diamanter; desværre fik vi det ikke at se; man kan kun komme derind med særlig Tilladelse fra Sultanen igjennem Ens Gesandtskab; men da den Fornøjelse vilde koste ca. 150 Fr., opgave vi det naturligvis. Dernæst saa vi Sofia-Moskeen, som er ualmindelig smuk. Dens Kuppel er ikke saa stor og høi som St. Peters i Rom, men jeg fandt den næstendels kjønnere. Den blev bygget af Keiser Justinian og har altsaa i lange Tider først været en christen Kirke, efter Tyrkernes Erobring blev den lavet til en Moske. Man kan endnu mange Steder se det byzantinske Kors og flere af Mosaikerne vidne endnu om dens christelige Oprindelse. Vi besøgte dernæst nogle Musæer, som indeholdt en Mængde Ting fra Oldtiden, blandt Andet saa vi Statuer, som Schliemann havde gravet op i Nærheden af Troja; det Hele var temmelig kjedeligt; man maa absolut være Kjender for at bedømme den Slags Tings Vaerd; noget Andet er det i Rom, hvor man har saa vel bevarede Statuer; der kan man glæde sig ved de smukke Former; her var det Meste meget beskadiget. Desuden saa vi nogle Obelisker, nogle andre Moskeer, et Gravkapel, hvor de sidste Sultaner ere blevne begravede, ogsaa den sidst myrdede, Abdul Asiz; det var meget kostbart indrettet.

s. 30Torsdag Morgen besøgte vi Bazaren, som er langt større end Kairos, men ikke saa interessant; om Eftermiddagen toge vi til Skutari; vi maatte jo absolut derover for dog at kunne sige, at vi have været i Lille-Asien. Vi steg til Hest og rede en Tour rundt i Byen og den nærmeste Omegn; vi vare desuden inde og saa et Slot, som den forrige myrdede Sultan har ladet bygge; siden hans Død er det fuldstændig ubeboet; det var umaadelig pragtfuldt; Silkegardiner og tyrkiske Tæpper overalt, Lofterne glimrende dekorerede og Væggene indlagde med Træ. Desværre bliver det ikke vedligeholdt, flere Steder regner det allerede ned. Skutari er en væmmelig By; Gaderne mange Steder aldeles ufremkommelige. Omegnen er meget smuk, fra Højderne havde man en glimrende Udsigt over Bosphorus, Constantinopel, Marmorahavet med Prindseerne.

Fredag gik vi om Formiddagen lidt rundt i Gaderne, om Eftermiddagen saa vi Sultanen kjøre i Kirke. Sultanen er en lille sortskjægget, mager Mand; han er meget tyrkisksindet og meget fanatisk; han er ikke afholdt, hvad ikke er saa mærkværdigt, naar man har hørt lidt om hans Liv. Han viser sig aldrig for Folket uden naar han skal i Kirke, og saa er han altid omgivet af en stor Stab Officerer, og flere Tusinde Soldater staa i lange Rækker opstillede i de Gader, han kommer igjennem. Han gaar bestandig i den største Angst, at han skal blive myrdet. En af hans Brødre holder ban fangen i et af Paladserne. Det saa iøvrigt meget pragtfuldt ud, da han kom kjørende, ligeoverfor ham sad Osman Pascha. Efter Gudstjenesten defilerede Tropperne forbi os, gjennemgaaende store, kraftige Folk med ubehagelige Ansigter. De vare godt klædte og havde udmærkede Vaaben; Russerne skulle forresten have sagt, da de laa udenfor Byen i 74, at dersom de havde lutter Soldater som Tyrkerne, kunde de erobre hele Verden. Efter denne interessante Forestilling kjørte vi tilbage til Hotellet, pakkede vor Kuffert og indskibede os til Athen, hvortil vi kom Søndag Morgen.

Vi havde glimrende Veir paa vor Reise, vi seilede med et udmærket østerrigsk Skib. Piræus, Athens Havneby, er en lille ubetydelig By, som ikke frembyder nogetsomhelst Interessant. Med store Forventninger holdt vi vort Indtog i Athen, og vi vare i Forvejen paa det Rene med, at her vilde vi blive i flere Dage. Men Piben fik desværre snart en anden Lyd. Athen er den gyseligste, kjedeligste lille By, man kan tænke sig, den gjør omtrent samme Indtryk paa En, som om man kom fra Kjøbenhavn til Rødby. Gaderne ere pæne rene med nye hvide Huse uden Liv og Færdsel. Efter 8 om Aftenen ser man intet Menneske mere. Belliggenheden er ret smuk, men kjedelig. Byen ligger i en Dal, omgivet af nøgne, flade Klippehøjder; det eneste virkelig interessante er Akropolis, som ligger oppe paa et Klippefjeld i Udkan-s. 31ten af Byen, men naar man har set det, som er gjort paa en Eftermiddag, er man ogsaa færdig med Athen. Desuden er der Theseus og Jupiter Tempelet, men det ser man samtidigt. Museerne frembyde kun lidet Interessant.

Tesdorpf, Adolph Valdemar, *Breve fra en Reise i Vinteren 1886*,

Vi bo i et meget godt Hotel, skraas over for Kongens Palæ, som er temmelig stort, men meget einfach. Palæets Have er ganske net.

Som Følge af alt Dette reise vi allerede paa Onsdag til Italien, vi maa nemlig benytte Skibet, der gaar fra Corinth paa Onsdag, ellers skulle vi vente til paa Mandag og det vilde efter vor Formening være en Straf.

Imorgen kjøre vi ud til Tatoi, Kongens Sommerslot; for det Første ville vi gjerne se lidt af Landet og for det Andet ville vi besøge en Forstcandidat Benzon, som er ansat derude af den græske Regjering og som vi kjende godt fra Kjøbenhavn. Jeg vil først slutte dette Brev, naar vi komme tilbage fra denne Tour.

Kjøretouren idag til Tatoi var brillant og meget morsom, men derom mere fra Florentz, vi reise nemlig imorgen tidlig, og nu, 9 Aften, skulle vi hen til Benzon og have et lille Gilde med de herboende Danske. Eders næste Breve bedes sendte poste restante Como. Til Florentz komme vi paa Lørdag, jpg gaar derfra Tirsdag alene til Venedig, træffer atter Ellis Lørdag i Mailand og saa gaa vi sammen til Como og med Vogn over Splügen. I Basel skilles vi. Med mange venlige Hilsener, min elskede Papa, forbliver jeg altid din Dig

elskende Søn

Adolph.

Jeg haaber at faa Brev til Venedig om min Reise i Tyskland.